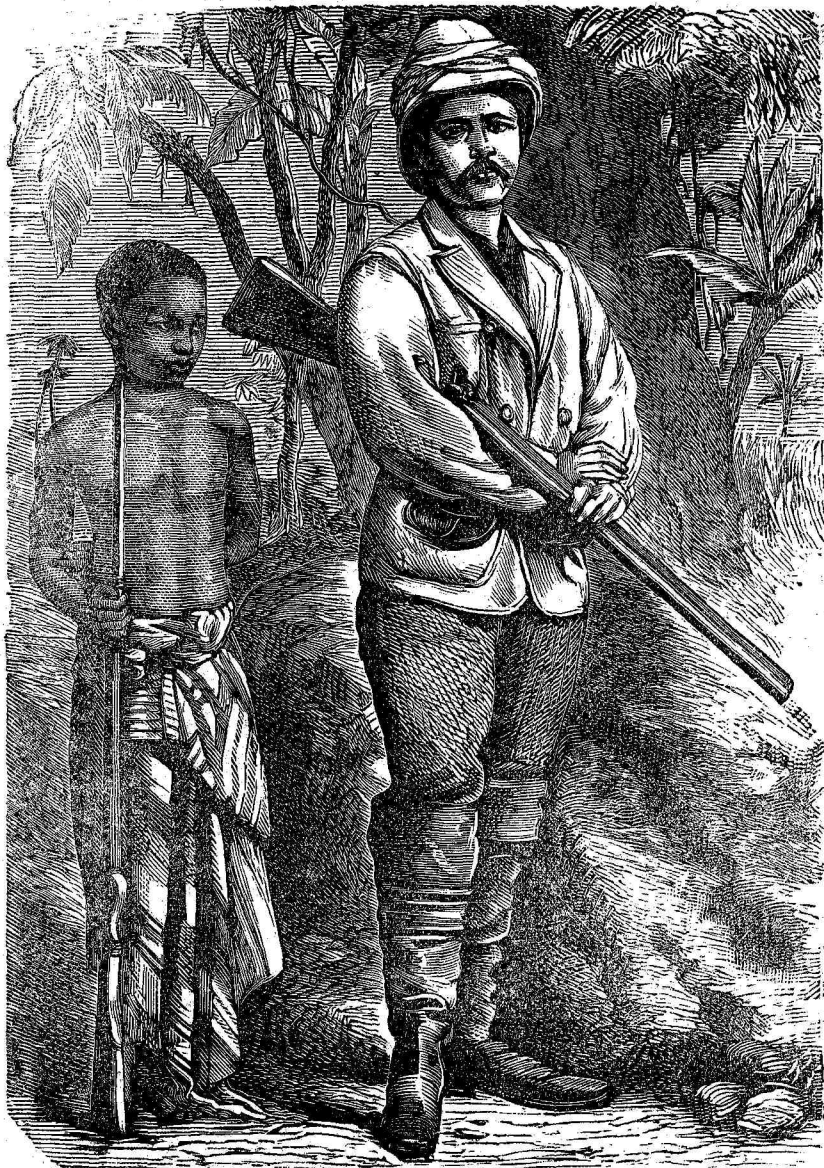

συκῶν ἐν ὥρᾳ, καθ' ἣν τὰ πρόβατα εἰσέρχοντο εἰς τὰς ἀγροτικάς στέγας, ὁ κύων τοῦ ἐπαίτου ἔλειχε τὴν χεῖρα μου· ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀνυψουμένη εἰς τὰς πρώτας ταύτας ὥρας, ἀναπνεῖ ἀλληλοδιαδόχως τὰ προσφιλῆ αὐτῆς φαντάσματα καὶ ἀφοσιοῦται εἰς τὰ ἐρείπια τῶν προσφιλῶν αὐτῇ κατοικιῶν, καὶ ἐν ἃν μένη τοῦλάχιστον σύντριμμα.

ἐκεῖθεν ἐδημοσίευσε πολλοῦ λίθου ἄξιον σύγγραμμα περιγράφων τὰς τολμηρὰς περὶ κηΐσεις του. Μετὰ τινα χρόνον ἀπεστάλη καὶ πάλιν πρὸς συνέχισιν τοῦ ἔργου ὅπερ ὅμως αἰφνης διεκόπη διὰ τοῦ αἰφνηδίου θανάτου τοῦ ῥιψοκινδύνου ἐρευνητή.

Ο ΣΤΑΝΛΕΪ

Ὁ μέγας ἐρευνητὴς τῆς Ἀφρικῆς κ. Στάνλεϋ ὁ τοσαύτας ὑπηρεσίας παρασχὼν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα διὰ τῆς ἀνερευνήσεως χωρῶν νομιζομένων ἀπροσπελάστων ἀπεβίωσεν ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Τὸν Στάνλεϋ πρῶτος ἀπέστειλεν ὁ ἰδιοκτήτης τῆς μεγάλης ἐφημερίδος «ὁ Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης» ἰδίαις δαπάναις εἰς Ἀφρικήν. Ἐπανελθὼν

Ἡ ΠΟΛΙΣ ΛΟΥΚΝΟΒΗ

Ἡ Λουκνόβη ἐστὶ μητρόπολις τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Οὐγγαρίας, καίτοι δὲ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὁχθῶν τοῦ Γουμτῆ, παραποτάμου τοῦ Γάγγου, ἐνομένη διὰ δύο γεφυρῶν. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἐλογίσθη 200 περίπου χιλιάδων. Ἡ ἐξωτερικὴ τῆς πόλεως ἔποψις ἐστὶ λίαν καταπληκτικὴ, καὶ διαιρεῖται εἰς διαφόρους συνοικίας, τινὲς τῶν ὁποίων περιέχουσιν ἐκτε-

ταμένας ὁδοὺς, καὶ τοὶ αἱ πλείσται αὐτῶν στεναὶ καὶ ῥυπαραί. Τινὲς τῶν οἰκοδομῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ Ἑλληνικὸν ὕψος, καὶ πολλὰ τῶν μεγάρων ἔχουσιν ἐπιπλα Εὐρωπαϊκά. Ἐπιφανεστέρᾳ οἰκοδομῇ εἶναι ἡ τῆς Γιαμάμβαρας, ἥτοι τὸ Μουσωλεῖον τοῦ Ἀσοφά-Λούλοχ, θεωρουμένη παρὰ πάντων ὡς τὸ ἀριστούργημα τῆς Ἰνδικῆς. Ἀναμέσον τῆς πόλεως καὶ τοῦ παραμεληθέντος ἀγροτικοῦ μεγάρου Κωνσταντίας, κεῖται ὁ Παράδεισος Διλοῦσα περιέχον μέγα θηριοτροφεῖον, καὶ εἰς τριῶν μιλίων ἀπόστασιν τὸ Βαῶν, ἀνάκτορον Ἑλληνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς.

Θεμελιωτῆς τῆς Οὐδικῆς δυναστείας ὑπῆρξεν ἔμπορος τις ἐκ Κυρασσάνης, ὅστις λαβὼν στρατιωτικὴν ἀρχήν, κατῴρῳσε μετ' οὐ πολλὴν νὰ ἀναγορευθῇ ἀρχὸν τῆς χώρας ἀπάσης, διαπρέψας τὰ μέγιστα κατὰ τὴν κυβέρνησιν τοῦ τόπου μέχρι τοῦ 1739, ἔτος καθ' ὃ ἐτελεύτησεν. Ὁ διαδεχθεὶς αὐτὸν υἱὸς τοῦ κατὰ τὸ 1747, ἐπροβιβάσθη κατόπιν εἰς τὸ ἀξίωμα ὑπουργοῦ τοῦ Μεγάλου Μαχῶλ. Ἐν ἔτει 1766 ὅτε ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ὁ ὑπουργὸς αὐτοῦ ἐπροσπάθησαν εἰς μάτην νὰ καταβάλωσι τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν Μαχράτας καὶ Ῥοχίλλας, ἀπεφάσισαν νὰ ζητήσωσιν τὴν βοήθειαν τῶν Ἀγγλῶν, μεθ' ὧν ὑπέγραψαν συνθήκην, ἐγγυωμένην τὴν ἐπικουρίαν τοῦ στρατοῦ τῶν, ἐπὶ τῷ ὄρῳ χρηματικῆς ἀποζημιώσεως. Κατὰ τὸ 1801 ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Οὐδῆς μὴ δυνήθεις ἐκπληρῶσαι ὁρῶς τῆς συνθήκης ἐβιάσθη νὰ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς βοηθήσαντας αὐτὸν Ἀγγλοὺς τὸ ἡμισυ τῶν ἐπικρατειῶν του, δηλονότι τὴν Ἀλλαχαδάδην, Ῥοχίλοῦνδην καὶ μέγα μέρος τῆς Δουάβ, ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει τῆς Οὐδῆς ὑπεσχέθη περιπλεον νὰ ὀδηγῇται κατὰ τὴν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν· ἀλλὰ κατὰ τὸ 1818 ἀπεποιήθη πᾶσαν ἄλλην κυριαρχίαν εἰμὴ μόνην τὴν τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ· ἡ δυναστεία ὁμῶς αὕτη ὀλίγον διήρκεσε, διότι τὸ 1855 ὁ Ἀόρδος Δαλουζὴ προσηρτήσατο τὴν ἐπικράτειαν αὐτοῦ ταῖς Βρεττανικαῖς τῆς ἐταιρίας τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν. Ἡ πρᾶξις αὐτῇ ἀναμφιβόλως ἐπεβάρυνε καὶ ἐξῆψε τὸ πρὸ πολλοῦ ἐνεδρεῦον πνεῦμα τῆς ἀνταρσίας μεταξὺ τῶν πλείστων Σεπουῶν ἢ Ἰθαγενῶν στρατιωτῶν, καὶ ἰδίως τὰ Βεγγαλικά τάγματα, ἅτινα στρατολογήθεντα ἐν Οὐδῇ εἶχον, φυσικῶ τῷ λόγῳ, πλείστα συμπαιθείας μετὰ τοῦ ἀποβληθέντος βασιλέως.

ΤΟ ἌΛΛΑΣ

Λέγοντες περὶ τροφῆς σχετίζομεν πᾶν ὅ,τι τρώγομεν μετὰ τοῦ ζωικοῦ, ἢ φυτικοῦ βασιλείου καὶ θεωροῦμεν τὴν ὀρυκτὴν τροφήν ὡς ἀκατάλληλον πρὸς συντήρησιν τοῦ ζωικοῦ ὀργανισμοῦ. Γενικῶς λαλοῦντες, τοῦτο εἶναι ὁρθὸν ὡς καὶ ἡ κοινὴ ἰδέα ἡ θεωροῦντα τὰ χόρτα ὡς τρεφόμενα ἐκ μεταλλικῶν οὐσιῶν, οὕτω δὲ καθιστώμενα κατάλληλα πρὸς συντήρησιν τῶν ζώων. Ἀλλὰ τὰ ζῶα τρέφονται ἀμέσως ἐξ ὀλίγων ὀρυκτῶν

οὐσιῶν. Οὕτως εἰσὶ κατ' ἐξοχὴν τὸ ἄλλας καὶ διαλύσεις σιδήρου, πυρίτου, ποτάσης, ἀλκάλειος καὶ μαγνησίας. Μεταξὺ τούτων τὸ ἄλλας εἶναι τὸ μόνον ὀρυκτὸν, τὸ ὁποῖον τὰ ζῶα καταναλίσκουσιν ἐν τῇ ἀκατασκευάστῳ αὐτοῦ καταστάσει. Ὅλος ὁ ἐν τῷ αἵματι σίδηρος, ἡ ἄσβεστος ἐν τοῖς ὀστοῖς, ὁ πυρίτις ἐν ταῖς θριξὶ καὶ τὸ θεῖον καὶ φωσφόρον ἐν τῇ σαρκὶ λαμβάνονται ἐν τῷ ζωικῷ ὀργανισμῷ ἐν καταστάσει διαλύσεως, ἐν τῇ μορφῇ δὲ ταύτῃ τὰ χόρτα λαμβάνουσιν ἐντὸς αὐτῶν τὰς ὀρυκτὰς οὐσίας δι' ὧν τρέφονται.

Ἡ χρῆσις τοῦ ἄλλας ὡς εἶδους τροφῆς ὑπῆρξε δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, παγκόσμιον ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Ἀναφέρεται πολλάκις ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γραφῇ ὅπως σημάνῃ διατήρησιν, σύνεσιν καὶ ἄλλας ἀγαθὰς ιδιότητας. Μεταξὺ διαφόρων ἀνατολικῶν λαῶν εἶναι τὸ προσφιλες ἐμβλημα τῆς φιλοξενίας. Ἐν τῇ κοινῇ καταστάσει τῶν ἀρχαίων ἀγγλῶν ἦτο σημειὸν τιμῆς καὶ σεβάσμου. Οἱ μᾶλλον ἀγαπώμενοι ξένοι ἐκάθηντο ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἢ σειρᾶς τῶν ἀλατοποθικῶν, ἐνῶ οἱ ὑπῆρξαι καὶ ἀκόλουθοι κατὰ γενικὸν κανόνα ἐκάθηντο ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῇ ὑπὸ τὰς ἀποθήκας. Ἡ ἐπιρροή αὐτοῦ παρὰ τοῖς Ἀραβὶ λέγεται ὅτι εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν κλοπὴν καὶ ἄλλα ἐγκλήματα. Ὅταν δοκιμάσῃ τις ἐξ αὐτοῦ ἐντὸς οἰκίας ἢ σκηνῆς Ἀραβὸς εἶναι οὗτος ἀσφαλὴς κατ' ἐπιθέσεως παρὰ τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖον ἐγέυσατο αὐτοῦ.

Ἡ γενικὴ ὄρεξις διὰ τὸ ἄλλας ἀναμφιβόλως προέρχεται ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ζωικοῦ ὀργανισμοῦ. Θερμαίνει, ξηραίνει, καθαίρει, καταστρέφει τὰ περιττὰ ἐν τῷ ὀργανισμῷ, βοηθεῖ τὴν πέψιν, καὶ ἀποκρούει τὰ δηλητήρια καὶ τὴν γενικὴν τάσιν πρὸς μαρασμὸν καὶ σῆψιν. Ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αἵματος εἶναι ἀξιοσημείωτος ὡς διαλυτικῆς, ἐξ οὗ τὸ ζωτικὸν ἐκεῖνο ῥευστὸν καθίσταται διαλυτὸν χωρὶς νὰ ἐξασθενῇται. Ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ δέρματος εἶναι οὐχ ἥττον εὐεργετικὴ, ὡς τοῦτο δεικνύει ἡ χρῆσις τοῦ ἄλμυροῦ ὑδάτος. Εἰσπνεόμενον διὰ τῶν πνευμόνων, τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ καταδήλως δεικνύονται ἐπὶ τῶν ἐν μεσογίοις πόλεσι κατοικούντων οἰκτινῶν ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν τὸ ταξειδεύειν κατέστη τόσον εὐθὺν μεταβαίνουσιν εἰς παραλίους τόπους. Πολλοὶ εἰς τὸ χεῖλος τοῦ τάφου φθάντες ἀπομάχοι ἐν τοῖς νοσοκομείοις τοῦ Λονδίνου ἀπέκτησαν τὴν ὑγείαν αὐτῶν καὶ κατέστησαν πάλιν χρήσιμοι ἐκ τῶν ὑγείων ῥευμάτων θαλασσίου ἀέρος ἅτινα ἀερίζουσι τὰ ἄστυλα διὰ τοὺς ἀπομάχους ἐν Λονδίῳ. Ἡ ὄρεξις δι' ἄλλας εἶναι τοσοῦτον γενικὴ ὥστε ἡ ἀχρηστία αὐτοῦ συνήθως ἐπακολουθεῖται ὑπὸ πυρετῶν, ἀναιμίας καὶ ἀναπτύξεως ζωικῶν παρασίτων. Παρὰ τοῖς Ρώσοις, Πέρσαις καὶ Ὀλλανδοῖς οἱ ἐγκληματῆται τιμωροῦνται διὰ τῆς στερήσεως τοῦ ἄλλας ἐν τῇ τροφῇ αὐτῶν. Τὰ εὐεργετικὰ αὐτοῦ ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπινου συστήματος ἀναμφιβόλως προξενοῦν τὴν ὄρεξιν καὶ διάθεσιν πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ. Ἡ εὐεργετικὴ αὕτη διευθέτησις τῆς θείας προνοίας διδάσκει τὸν ἄνθρωπον ὡς